

Marzena Kamińska

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA I WYMAGANIA EDUKACYJNE Z JĘZYKA POLSKIEGO

Podstawą oceniania na lekcjach języka polskiego jest podstawa programowa i poziom opanowania przez ucznia zawartych w niej treści merytorycznych i umiejętności. Wystawianie ocen cząstkowych, semestralnych i rocznych odbywa się również z uwzględnieniem czynionych przez ucznia postępów edukacyjnych.

I. CELE OCENIANIA

1. Informowanie ucznia o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych i postępach w tym zakresie.
2. Pomoc uczniowi w samodzielnym planowaniu swojego rozwoju.
3. Motywowanie ucznia do dalszej pracy.
4. Dostarczanie rodzicom, opiekunom i nauczycielom informacji o postępach, trudnościach w uczeniu się oraz szczególnych uzdolnieniach ucznia.
5. Umożliwienie nauczycielowi – poloniście doskonalenia organizacji i metod pracy dydaktyczno – wychowawczej.

II. ZASADY OCENIANIA UCZNIĄ NA JĘZYKU POLSKIM

1. Ocenianiu podlegają:
 - a) Wypowiedzi pisemne. Na początku roku szkolnego nauczyciel określa szczegółowy charakter form oraz sposób ich realizacji.
 - b) Wypowiedzi ustne, obejmujące materiał z trzech ostatnich lekcji.
 - c) Znajomość treści lektur obowiązkowych.
 - d) Praca w grupach – przynajmniej raz w roku.
 - e) Projekty i prezentacje – w zależności od potrzeb edukacyjnych.
 - f) Aktywność uczniów na zajęciach.
 - g) Prace domowe.
2. Stosowany jest procentowy przelicznik punktów na ocenę.

99% - 100%	Celujący
90% - 98%	Bardzo dobry
75% - 89%	Dobry
60% - 74%	Dostateczny
50% - 59%	Dopuszczający
0% -49%	Niedostateczny

3. Wypracowania oceniane są zgodnie z kryteriami zapisanymi w informatorze maturalnym.
4. W odpowiedziach ustnych i prezentacjach ocenie podlegają: poziom merytoryczny, kompozycja i język.
5. W sprawdzianach z wiedzy na temat problematyki i treści utworów ocenie podlega tylko poziom merytoryczny.

6. Oceny semestralna i roczna nie są wystawiane na podstawie średniej ważonej. Jednak najistotniejszym składnikiem takiej oceny są wyniki prac klasowych i prac pisemnych. Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny zostały sformułowane w Rozdziale V niniejszego tekstu.
7. Nauczyciel przekazuje informacje o ocenie:
 - uczniowi – jako komentarz do każdej oceny, wyjaśnienie, uzasadnienie, wskazówki do dalszej pracy;
 - rodzicom – na ich prośbę, jako informację o aktualnym rozwoju dziecka, jego uzdolnieniach i trudnościach podczas konsultacji, umówionych wcześniej rozmów indywidualnych, za pośrednictwem wychowawcy klasy lub drogą elektroniczną;
 - nauczyciel przechowuje prace pisemne uczniów i udostępnia je na prośbę rodziców.

III. TRYB UZUPEŁNIANIA ZALEGŁOŚCI

1. Uczeń ma obowiązek uzupełnić braki w wiedzy spowodowane nieobecnością.
2. Uczeń ma obowiązek porozumieć się z nauczycielem w sprawie terminu zaległej pracy. Zaległą pracę uczeń ma obowiązek uzupełnić na zasadach określonych przez nauczyciela na początku roku.
3. Uczeń nie może zgłosić nieprzygotowania przed zapowiedzianym powtórzeniem materiału (także w formie ustnej) i przed zapowiedzianym sprawdzianem.
4. Jeżeli uczeń nie przystąpi do uzupełnienia zaległej pracy, określonej przez nauczyciela jako obowiązkowa, ocena klasyfikacyjna ulega obniżeniu.

IV. WARUNKI POPRAWY OCEN BIEŻĄCYCH

1. Uczeń ma obowiązek poprawić ocenę niedostateczną z prac klasowych (dwóch w ciągu każdego semestru) i sprawdzianów z treści lektur obowiązkowych.
2. Uczeń ma obowiązek ustalić termin poprawy z nauczycielem na zasadach przedstawionych na początku roku szkolnego.
3. Zarówno pierwsza ocena, jak i ocena z poprawy zostają wpisane do dziennika.
4. Warunki i możliwość poprawy innej oceny niż ocena niedostateczna określa indywidualnie nauczyciel.

V. WYMAGANIA NA POSZCZEGÓLNE OCENY, W TYM OCENY SEMESTRALNE I ROCZNE

Wymagania ogólne	Ocena dopuszczająca. Uczeń:	Ocena dostateczna. Uczeń:	Ocena dobra. Uczeń:	Ocena bardzo dobra. Uczeń:	Ocena celująca. Uczeń:
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji	– rozumie teksty o prostej budowie; – dostrzega sensy zawarte w powierzchniowej warstwie tekstu; – z pomocą nauczyciela rozpoznaje funkcje tekstu i wskazuje środki językowe służące ich realizacji; – odbiega od stosowania kryteriów poprawności	– rozumie teksty o niezbyt skomplikowanej budowie; – stara się dostrzegać sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; – stara się rozpoznać funkcje tekstu i środki językowe służące ich realizacji; – zwraca uwagę na kryteria poprawności językowej;	– na ogół rozumie teksty o skomplikowanej budowie; – na ogół dostrzega sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; – na ogół rozpoznaje funkcje tekstu i środki językowe służące ich realizacji; – na ogół ma świadomość kryteriów poprawności	– rozumie teksty o skomplikowanej budowie; – dostrzega sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; – rozpoznaje funkcje tekstu i środki językowe służące ich realizacji; – ma świadomość kryteriów poprawności językowej;	- rozumie teksty o bardzo skomplikowanej budowie; - potrafi zdefiniować i nazwać sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; - określa funkcjonalność środków językowych, ich celowość i wymiar artystyczny; - rozumie celowość

	językowej;		językowej;		kryteriów poprawności i niepoprawności językowej;
II. Analiza i interpretacja tekstów kultury	<p>– nie zawsze poprawnie stosuje w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki;</p> <p>– w interpretacji tekstu próbuje wykorzystać wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany;</p> <p>– próbuje poznać niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki;</p> <p>– próbuje odczytać rozmaite sensy dzieła;</p> <p>– próbuje dokonać interpretacji</p> <p>Porównawczej;</p>	<p>– stara się stosować w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki;</p> <p>– w interpretacji tekstu stara się wykorzystywać wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany;</p> <p>– stara się poznać niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki;</p> <p>– stara się odczytać rozmaite sensy dzieła;</p> <p>– stara się dokonać interpretacji</p> <p>porównawczej;</p>	<p>– na ogół stosuje w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki;</p> <p>– w interpretacji tekstu na ogół wykorzystuje wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany;</p> <p>– na ogół poznaje niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki;</p> <p>– na ogół odczytuje rozmaite sensy dzieła;</p> <p>– na ogół dokonuje interpretacji</p> <p>porównawczej;</p>	<p>– stosuje w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki;</p> <p>– w interpretacji tekstu wykorzystuje wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany;</p> <p>– poznaje niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki;</p> <p>– odczytuje rozmaite sensy dzieła;</p> <p>– dokonuje interpretacji</p> <p>porównawczej;</p>	<p>- stosuje w analizie pojęcia z poetyki i rozumie ich funkcjonalność;</p> <p>- potrafi w sposób pogłębiony rozpoznać i objaśnić konteksty interpretacyjne utworu;</p> <p>- podaje niezbędne fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki;</p> <p>- wykazuje się erudycją w analizie utworu;</p> <p>- dokonuje interpretacji porównawczej, zwracając uwagę na celową kompozycję wypowiedzi;</p>
III. Tworzenie wypowiedzi	<p>– buduje wypowiedzi o niezbyt wysokim stopniu złożoności;</p> <p>– nie zawsze stosuje w nich podstawowe zasady logiki i retoryki;</p> <p>– próbuje zwiększać własną kompetencję językową;</p>	<p>– stara się budować wypowiedzi o wyższym stopniu złożoności;</p> <p>– stara się stosować w nich podstawowe zasady logiki i retoryki;</p> <p>– zwraca uwagę na własną kompetencję językową;</p>	<p>– na ogół buduje wypowiedzi o wyższym stopniu złożoności,</p> <p>– na ogół stosuje w nich podstawowe zasady logiki i retoryki,</p> <p>– na ogół ma świadomość własnej kompetencji językowej;</p>	<p>– buduje wypowiedzi o wyższym stopniu złożoności;</p> <p>– stosuje w nich podstawowe zasady logiki i retoryki;</p> <p>– ma świadomość własnej kompetencji językowej;</p>	<p>- buduje wypowiedź o wysokim stopniu złożoności;</p> <p>- używa celowo zasad retoryki;</p> <p>– ma świadomość własnej kompetencji językowej;</p>
Podsumowanie:	<p>Uczeń wykonuje polecenia dość powierzchownie. Jego wiedza jest w zasadzie odtwórcza, umiejętności niewielkie. Ważne jest, aby uczeń, który zdobywa ocenę dopuszczającą, podejmował pracę, wykazywał starania. Próbuje wykonywać</p>	<p>Uczeń podejmuje działania, ale nie kończą się one pełnym sukcesem. Pracuje, lecz popełnia błędy, polecenia są wykonywane nieprecyzyjnie, uczeń nie jest pewien swoich wypowiedzi pisemnych i ustnych. Jego przemyślenia są</p>	<p>Uczeń podejmuje wszystkie działania, popełnia jednak nieliczne błędy. Jego prace są wykonane dobrze, czyli zawierają drobne usterki. Ponadto nie zawsze umie uzasadnić swoją wypowiedź, wie, ale nie wyjaśnia omawianych</p>	<p>Uczeń wykonuje rozmaite zadania i czynności „poprawnie”, „samodzielnie”, „świadomie”, „ciekawie”, „interesująco”. Tak więc pracuje samodzielnie, wie i umie wyjaśnić. Trafnie dobiera przykłady, cytaty, argumenty, dokonuje</p>	<p>Uczeń samodzielnie wykonuje wszystkie zadania, inicjuje czynności nie przewidziane poleceniem nauczyciela, potrafi wykorzystywać wiedzę w sposób kreatywny i samodzielny. Prezentuje poziom wiedzy i</p>

<p>polecenia na miarę swych możliwości. Ponadto należy dążyć do tego, aby odnajdował w tekstach elementy wcześniej wskazane przez innych uczniów, a których sam nie umie rozpoznać i wskazać.</p> <p>Jeśli chodzi o prace pisemne, to należy zadbać o to, aby pisał prace samodzielnie, jego prace są oczywiście krótkie, powierzchowne, sądy mało oryginalne, argumentacja niepełna. Podobnie z wypowiedziami ustnymi – są to wypowiedzi krótkie, ale przede wszystkim powinny być zgodne z tematem.</p>	<p>powierzchowne lub odtwórcze.</p>	<p>zjawisk. Zapis „na ogół” oznacza, iż jego prace są wykonane dobrze, czyli zawierają drobne uchybienia.</p>	<p>porównań, ocen, uzasadniając swoje zdanie. Jego wypowiedzi zarówno ustne, jak i pisemne są wolne od błędów, wyczerpujące, pomysłowe, twórcze. Mówi pełnymi zdaniami, uzasadnia swoją wypowiedź, znajduje w tekście przykłady na poparcie swych słów. Umie odnieść się do świata zewnętrznego, jeśli zachodzi taka potrzeba. Podczas pracy w grupie staje się liderem, umie nie tylko współpracować, ale nadaje ton działaniom innych, wprowadza nowe rozwiązania i pomysły.</p>	<p>umiejętności wykraczający poza podstawę programową.</p>
---	-------------------------------------	---	--	--